

jako každý, proti němuž směřuje úřední výkon, jest i dráha povinna, by se podrobila úřednímu opatření, jež jest formálně po právu, a dopustila by se zakázaného činu, kdyby se mu zprotivila. Dráze nepřináleží, by zkoumala, zda jsou tu též hmotné předpoklady zákonnosti úředního výkonu; to jest věci toho, kdo se považuje úředním opatřením za stížena; ani obchodní zákon ani železniční dopravní řád ji nezmocňují, by hájila práv odesílatele proti úřednímu příkazu, formálně oprávněnému. V tomto případě byly lihoviny zabaveny na rozkaz županského úřadu. Že županský úřad jako úřad správní dle svého zákonného oboru působnosti byl formálně oprávněn, lihoviny zabírat a zabaviti, jest nepochybné a žalobkyně toto jeho formální oprávnění nepopírá. Dle toho, co bylo řečeno, byla tudíž dráha povinna, by jeho rozkazu uposlechla, aniž byla oprávněna nebo povinna zkoumati, zda zabavení jest v tomto případě též hmotně po zákonu odůvodněno. Tím byla dráze odňata moc, se zásilku nakládati, a jest proto ručení její dle §u 84 žel. dopr. ř. vyloučeno. Okolnost, že županský úřad dal zabrání provéstí nádražním velitelstvím, není zde vůbec závažná, a netřeba proto ji bráti v úvahu.

Čís. 2383.

§ 11 (2) vyr. řádu nevztahuje se na soukromý výkon zadržovacího práva prodejem movitých věcí na burse.

(Rozh. ze dne 14. března 1923, R I 254/23.)

Banka Č., filiálka v H., poskytla Augustinu K-ovi zápůjčku k zakoupení 1513 akcií společnosti E., kteréžto akcie jí dal Augustin K. v zástavu. Ježto dlužník neplatil, pohrozila mu banka prodejem akcií na burse. Návrhu Augustina K-a, o jehož jmění bylo zahájeno řízení vyrovnací, by prodej akcií bankou byl na 60 dnů odložen, s o u d p r v é s t o l i c e vyhověl, r e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Dlužník Augustin K. ve svém návrhu výslovně uvedl, že firma Č., filiálka v H., poskytla mu zápůjčku na zakoupení 1513 kusu akcií akciové společnosti E. a že jí za tuto zápůjčku dal v zástavu ony akcie. Ohledně takovéto ruční zástavy jest banka dle svých obchodních podmínek oprávněna, bez soudního řízení z ní se hojiti a k cíli tomu dáti papíry, jí v zástavu dané, na burse pražské, vídeňské, berlínské nebo jiné přísežným dohodcem nebo také z volné ruky prodati. Přísluší tudíž rekurentce ohledně akcií, o něž jde, právo zadržovací. S právy zadržovacími nakládati jest tak jako s právy zástavními, což znamená, že ohledně nich platí předpis §u 11 (1) vyr. ř., že nejsou dotčena vyrovnacím řízením, dále předpis §u 46 (1) vyr. ř., že netrpí újmy vyrovnáním, a předpis § 39 (2) správně (3) vyr. ř. o právu hlasovacím věřitelů odlučovacích. Obsahově nemění se však na právu zadržovacím ničeho a, je-li s právem tím spojeno právo, zástavu prodati, může toto právo i za vyrovnacího řízení vykonáno býti. Výkon tohoto práva není exekucí, jak omylně rekurentka v dopise svém z 11. ledna 1923 uvádí, není výkonem exekucního práva zástavního a proto ohledně výkonu tohoto práva ustano-

vení Šu 11 vyr. ř. v úvahu přijíti nemůže a nelze proto výkon toho práva odložit, jak napadeným usnesením se stalo.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel má za to, že prodej akcií, jímž hrozí filiálka banky Č. v H., jest nuceným zcizením podle Šu 11 (2) vyr. řádu, po případě, že dlužno na prodej onen užití obdoby tohoto zákonného ustanovení; přisvědčiti však nelze ani onomu, ani tomuto jeho mínění. Firmě banka Č., filiálka v H., přísluší k akciím, jichž dovolací rekurs se týká, odlučovací právo, jež podle Šu 11 (1) zůstává nedotčeno vyrovnacím řízením. Druhý odstavec tohoto Šu 11, obsahující výjimku z odstavce prvního, vztahuje se podle svého jasného znění: »výkon nuceného zcizení odložit,« pouze na nucené zcizení, povolené soudem podle exekučního řádu na základě exekučního titulu, nikoli na soukromý výkon práva zadržovacího prodejem movitých věcí na burse. To vysvitá i z Šu 12 vyr. ř. s § 11 souvisejícího a mluvícího zřejmě o exekuci k uspokojení nebo k zajištění; tomu nasvědčuje též pamětní spis ministerstva k zavedení řádu konkursního, vyrovnacího a odpůrčího, v jehož statí, vztahující se na § 11 (2) konk. řádu, který zní podobně jako § 11 (2) vyr. řádu, výslovně jest řeč o exekuci. Obdoby předpisu Šu 11 (2) vyr. ř. však nelze užití, poněvadž je to zákonný předpis výjimečný a nejde o podobný případ ve smyslu Šu 7 obč. zák., nýbrž o případ podstatně jiný.

Čís. 2384.

Směrodatnou pro hranice pozemků jest mapa knihovní, nikoli mapa katastrální.

(Rozh. ze dne 14. března 1923, Rv I 552/22.)

Žalobu, by uznáno bylo právem, že žalovaným nepřísluší služebnost sváděti vodu se stavební parcely čkat. 20 a jejich stavení č. p. 3 podélným příkopem na stavební parcelu čís. 27. a že jsou povinni toho se zdržeti p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, o d v o l a c í s o u d jí vyhověl mimo jiné z těchto d ů v o d ů: Odvolací soud vzal za prokázáno, že u chlěva na dvoře usedlosti č. p. 3 jsou patrný zbytky po někdejším podkrovním žlabu a stružka, kterou byla voda odváděna do podélného příkopu, kdežto nyní stružka tato ústí do příčného příkopu a jest na ní zřejmo, že byla uměle vytvořena; touto stružkou a příčným příkopem jest do podélného příkopu odváděna okapová voda; ústí příčného příkopu do podélného příkopu jest uměle zhotoveno a před provedením tohoto zařízení nemohla voda stékati do podélného příkopu, nýbrž stékala hnojištěm a dvorem do návsi; hranice mezi stavebními parcelami čís. kat. 27 a 20 probíhala ve knihovní mapě právě tak jako v prvotné mapě, podle které a podle výsledku měření na místě samém jest hraniční podélný — příkop ve zmíněné již stavební parcele žalobců č. kat. 27; podél tohoto příkopu na straně ku stavení č. p. 4 jest